

Jeg har taget mange debatter med hr. Kristian Thulesen Dahl igennem de sidste 15 år, men at slå så store krøller på sig selv skal man lede længe efter.

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Ole Sohn: Jeg tror, jeg kan sige, at de der citater lyder rigtige. Når hr. Ole Sohn spørger om det her med, hvad vi helst vil have, hvad vi helst vil leve med, om vi helst leve med eksklusivaftaler eller løntrykkeri, så vil vi helst leve med eksklusivaftaler, for det er klart, at det er det mindste af de to onder.

Vi har markeret klart og tydeligt, at vi fundamentalt synes, eksklusivaftaler går ud over nogle menneskers frihed til at vælge ikke at være medlem af en forening, og vi synes specielt, det er horribelt, hvis de så bliver tvunget til at støtte f.eks. politiske partier, de ikke er enige med, og det synes vi man skal gøre noget ved.

Men det er klart, at stillet over for risikoen for massivt løntrykkeri fra den 1. maj 2004, altså om godt et år, så er valget da nemt. Det er da åbenbart, og det burde det være for hele Folketinget. Det er derfor, vi siger til regeringen: Kom dog i gang, kom dog i sving.

Altså det udvalgsarbejde, som vi bad om ja, faktisk i 1½ år, før det blev sat i gang, om konsekvenserne af den Østudvidelse, tog det utrolig lang tid at få regeringen trukket frem til. Nu er det udvalgsarbejde så vel snart overstået, vi har set nogle ting osv., og så kan vi diskutere, hvordan man kan lappe på nogle ting, som regeringen ønsker.

Men det er da utrolig sent at komme i gang i betragtning af de meget betydelige konsekvenser, det kan få her om kun godt et år, hvor man vil åbne for arbejdskraft fra Østeuropa fra dag et.

Det er jo klart, at der kommer en udvalgsbehandling her efter førstebehandlingen. Den skal være seriøs, den skal være grundig. Vi synes, det vil være helt logisk, at man også kigger regeringen i kortene om, hvad der er på vej på andre områder i forbindelse med det udvalgsarbejde, og det er også det, hr. Ole Sohn jo, som jeg hører det, lægger op til. Så må vi jo se, hvordan det skrider frem med de forhandlinger, der så vil blive.

Til hr. Jens Vibjerg og i virkeligheden også til hr. Ulrik Kragh om, hvad der har ændret sig siden sidst: Jeg troede, jeg havde sagt det i mit

ordførerindlæg, så det ikke kunne misforstås. Der er efter vores opfattelse en ensidighed i det her lovinitiativ fra regeringens side i forhold til det beslutningsforslag, som var for et år siden. Vi mener, det er klart, at regeringen ser stort på eksklusivaftaler på en lang række områder og alene knytter det an til fagbevægelsen. Hvis det er et fundamentalt opgør med eksklusivaftaler, man ønsker, så forstår vi ikke, at man efter knap et år ikke kan levere den vare på de andre områder, som er efterlyst.

Det andet var det med Østeuropa, som stadig mere klart kommer frem i debatten med hensyn til konsekvenser. Jeg nævnte det udvalgsarbejde, som skal belyse, hvad det får af konsekvenser for f.eks. danske sociale ordninger. Det er jo først noget, der er ved at blive tilendebragt nu, så det er jo ikke noget, der har kunnet tages højde for i tilstrækkeligt omfang for et år siden. Det er nu, det kommer frem, og det er nu, vi skal tage højde for det.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er der tre korte bemærkninger mere. I denne omgang bliver det hr. Anders Samuelson, fru Tove Videbæk og fru Pernille Falcon.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Som parti i Folketinget kan man grundlæggende være i to situationer. Enten er man i regering, eller også er man ikke i regering. Når man er i regering, har man partier, som man tager hensyn til, og derfor kan man blive tvunget til at bøje af på nogle synspunkter en gang imellem.

Men i øjeblikket er det sådan, at Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre deler grundvilkår, nemlig at ikke nogen af partierne er i regering. Derfor er det egentlig forbløffende, at Dansk Folkeparti tilsyneladende vælger at true med ikke at ville stemme for det her forslag, som de selv tidligere har været medforlagsstiller til.

Der er blevet citeret fra hr. Bent Bøgstedts tidligere tale om det her, hvor der virkelig blev lagt vægt på den personlige frihed. Nu bliver der så bragt det her element ind, om der er mulighed for løntrykkeri, men der har hele tiden været det argument fra fagbevægelsen, hvad enten der var tale om Østudvidelse eller ej, at der var en risiko, påstår fagbevægelsen, for løntrykkeri.

Tidligere var det så kun danskere, som kunne udsætte hinanden for den form for løntrykkeri. Nu er det så pludselig også østeuropæere.